

Zondag 9 november 1997 was er een excursie door het waterleidinggebied van de Loenderveense plassen bij Loenen. Een excursie met veel vogelaars en veel bijzondere vogelsoorten.

Tine Uylenburg

Een bijzondere excursie bij de Loenderveense Plassen

'Wie schrijft een enthousiast verslag van deze excursie?', vroeg Joke van Velsen. Enthousiast was ik zeker, dus ik nam die taak op me. Het was een ideale excursie, alle omstandigheden werkten mee. Het gebied, de dijk om de waterwinplas, is normaal voor het publiek gesloten, maar omdat onze excursieleider Jan van Bergeijk werkzaam is bij de Amsterdamse Waterleiding, waren wij zijn gasten. Op die manier hadden wij het hele landschap voor ons zelf. Op zon- en feestdagen is dat een groot voordeel, dat ons maar zelden gegund wordt. Het gezelschap was vrij groot. In totaal 32 vogelaars, maar omdat er veel deskundigen bij waren verdeelden wij ons in kleine groepjes. Op die manier had iedereen een vraagbaak bij de hand en als dat nodig was ook een telescoop.

Het weer viel reuze mee. De voorspellingen beloofden niet veel goeds, minstens windkracht zeven en veel regen. In werkelijkheid was het een prachtige ochtend met een blauwe lucht, hier en daar wat witte wolkjes en niet al te veel wind. De vogels, waar het eigenlijk om te doen was, hebben we volop kunnen zien. Om te beginnen kuifeenden, smienten, krakeenden, slobeenden, tafeleenden, wintertalingen, wilde

eenden, brilduikers en een nonnetje (vr.). Ze schitterden samen met een stel grote zaagbekken in het zonnetje.

Verderop twee grote bonte spechten (vr.) en overvliegende aalscholvers, grauwe- en kolganzen, blauwe reigers, roeken, koperwieken, kramsvogels en de vier bekendste meeuwensoorten. Dit alles zou al genoeg geweest zijn, maar we werden ook nog verrast door een grote zilverreiger, die eerst boven de dijk op ons af vloog en vervolgens even afzwakte om achter een stel bomen te verdwijnen. Maar gelukkig bedacht hij zich en vloog nog even recht over ons heen, zodat wij zelfs zonder

kijker konden zien dat zijn voeten niet geel waren (zoals bij zijn kleinere soortgenoot) maar zwart. Voor Jan van Bergeijk, die vrijwel elke dag in dit gebied op vogels let, was dit het tweede exemplaar dat hij hier ooit zag. Als tweede bijzonderheid troffen we nog een klapexster aan. Eerst zat deze lange tijd in de top van een berk, zodat alle telescopen er in alle rust op gericht konden worden. Daarna vloog hij op de grond om vervolgens weer een boomtop op te zoeken. Dat gedrag herhaalde zich meerdere malen.

In totaal zijn vijftig vogelsoorten gezien en/of gehoord. Marijn heeft ze allemaal opgeschreven en met een vraagteken nog de geoorde fuut, de watersnip en de tijftjaf. Naar ik heb vernomen wordt dit gebied elk jaar door ons bezocht. Hopelijk blijft de Amsterdamse Waterleiding ons ook in de toekomst gastvrij ontvangen en wie weet treffen we dan weer andere bijzondere soorten aan. Onlangs is namelijk een weiland naast de dijk omgetoverd in een moerasgebiedje om het geschikt te maken voor de daar veel voorkomende ringslangen. Misschien kan Marijn dan een slangenarend als dwaalgast noteren.